

Ε. Θωμοπούλου. Συνεφιασμένα γεροντάματα.

(Καλλ. ἔκθεσις Συνακτῶν).

λαός—δὲν πρόκειται βεβχίως διὰ τὸ πᾶ ντέ κατρ καὶ τὸ κἀνκᾶν—τόσον περισσότερον εἶνε πολιτισμένος. Ἀποδείξις ὅτι οἱ Ρωμαῖοι ποῦ ἦσαν ὀλιγώτερον τῶν Ἑλλήνων πεπολιτισμένοι δὲν ἤρέσκοντο εἰς τὸν χορὸν καὶ προστίμων τὰς ταχυρομαχίας καὶ τὰ ἄλλα παρόμοια θεάματα.

Καὶ πρέπει ὁ σημερινὸς πεπολιτισμένος κόσμος νὰ εἶνε εὐγνώμων πρὸς τὰς καλλιτέχνιδας, αἱ ὁποῖαι ἀπεφάσισαν νὰ ἀγκστήσουν τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα παρουσιάζόμεναι καὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ὡς ἐμψυχα ἀγάλματα καὶ ζῶντα ἄνθη καὶ ἀποκαλύπτουσαι τὸ τόσον ἐκπᾶγλου ὠραιότητος ἑλληνικὸν παρελθόν.

Οἱ Ρωμαῖοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἤρέσκοντο εἰς τὸν χορὸν ἦσαν φίλοι τῆς παντομίμας, ἥτις εἶχε καὶ μετὰ μεγάλας προόδους εἰς τὴν χώραν των.

Εἰς τὴν Γαλατίαν τὴν ὁποίαν κατέκτησαν κατόπιν ἐπεχείρησαν νὰ εἰσαγάγουν τὴν παντομίαν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσαν διότι οἱ Γαλάται ἦσαν συνειθισμένοι εἰς τοὺς ἰδικούς των ἑθνικούς χορούς.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Λουδοβίκων ΙΓ' καὶ ΙΔ' οἱ Γαλλικοὶ χοροὶ κατέστησαν ψυχροὶ καὶ ἐπιβλητικοὶ συμφώνως μετὰ ἤθη τῆς ἐποχῆς.

Κατόπιν ὁλονὲν ἐκφυλιζόμενοι ἐφθασαν εἰς τὴν κατὰστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται σήμερον.

Ε.

ΚΑΡΔΙΑ—ΣΙΔΕΡΟ

Σοῦ εἶπα: Εἶναι καρδιά καὶ σκληρὴ ὅαν σίδερον ἡ καρ-
[διὰ μου]

—Πρόσεξε, μ' ἀποκριθήκες, δὲν ξέρεις τὸ τι λές.
Τὸ σίδερον ζεσταίνεται, λιγὰ, λιώνει, καρδιά μου,
Ὅταν βρεθῇ καμμιὰ φορὰ σὲ δυνατὲς φωτιές.

Σ' ἐκύνταξα. Περίφλογη ἡ ὥμορφη ματιά σου
Καὶ στηλωμένη ἀπάνω μου, μὲ πέρασε βαθεῖα.
Φλόγες ἀνάφωρ μέσα μου σ' αὐτὸ τὸ κύτταμά σου,
Καὶ τὴν καρδιά μου ἐννοιῶσα φωτιά μετὰ τὴν φωτιά.

ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ

* Ὅλα εἶνε ὑποτεταγμένα εἰς τὴν μόδαν. Πρὸς τὸ παρὸν λ. χ. δὲν εἶνε τῆς μόδας νὰ ἔχη κανεὶς καρδιά.

* Ἐπειδὴ ἡ καρδιά δὲν εἶνε τῆς μόδας ἐφευρόν, ὡς ἀναπληρωματικὸν τοῦ ἔρωτος, τὸ φλέγει.

* Ἡ εἰρωνεία εἶνε βέλος, ποῦ τραυματίζει, ἡ ἄρρυθμος συμπεριφορὰ ῥόπαλον ποῦ φονεύει.

* Ἡ λαϊκὴ τάξις ὅταν παύη ν' ἀγωνίζεται ὑπὲρ ἰδεῶν καὶ διεκδικεῖ τὴν εὐμάρειαν εἶνε ἀνίκανος πρὸς ἀληθῆ ἐπανάστασιν. Ἡ πρώτη μορφή τῆς εὐζωίας εἶνε ὁ φόβος τοῦ δέρματος.

* Κάθε νέος ἔρω· ὁμοιάζει πρὸς ταξιδιον εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

* Ὑπάρχει μία κατηγορία θεατῶν, ἀπὸ τοῦ· ὁποῖους ὁ ἀληθὴς θεατρικὸς συγγραφεὺς δὲν ζητεῖ χειροκροτήματα· ζητεῖ νὰ πηγαῖνουν εἰς τὸ θέατρον.

* Ἡ σπουδὴ τοῦ πραγματικοῦ βίου συγγραφῆς τινος εἶνε ὡσαύτως ἡ φιλολογικὴ καὶ ψυχολογικὴ κριτικὴ περὶ αὐτοῦ.

Γ. Ροῖλου

Προσωπογραφία κ. Β. Φ.

(Καλλ. ἔκθεσις Συνακτῶν).